

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 11257-12-11 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת אילת גולן-תבורי

התובעת

פלונית

באמצעות ב"כ עו"ד מרדכי לוי ו/או אורן בן-יאיר

נגד

הנתבע

פלוני

באמצעות ב"כ עו"ד רויטל אבידן

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הירושה, תשכ"ה-1965](#): סע' 55

פסק דין

1. התובעת ("האישה") הגישה כנגד הנתבע ("האיש") שלוש תביעות: תביעה למשמורת על הבת המשותפת, תביעה למזונות הבת, וכן תביעה 'רכושית הצהרתית', בה עתרה להצהיר כי היא בעלים של מחצית מהזכויות הרשומות על שם האיש מכל סוג, לרבות קופ"ג, ביטוחים ובפרט החברה: " _____ בע"מ" ("החברה") הרשומה על שם האיש.
2. הצדדים ניהלו מערכת יחסים משנת 1999. כאשר הכירו, היו שניהם פנויים - האיש רווק, והאישה גרושה ללא ילדים. בשנת 1999 עברו לגור ביחד, ובחודש 5/2000 נולדה בתם המשותפת: _____, ילידת 2000. _____, כיום בת 14.5 שנים ("הבת").
3. בשנת 2009 נפרדו הצדדים, לכל אחד מהם טענות לעניין הפרידה וסיבותיה. לטענת האיש, נפרדו לאחר שגילה כי האישה מנהלת קשר עם אחר. לטענת האישה, מי שבחר לעזוב היה האיש, שנטש אותה ועבר לגור עם אישה אחרת, עימה נולדה לו ילדה נוספת.
4. התביעות לא הוגשו בסמוך לאחר הפרידה, אלא כעבור שנתיים. לטענת האישה מאחר שעד לאותו מועד הצדדים ניהלו ביניהם הדברות וכן המשיכו בהתנהלות כספית (שתפורט להלן)

שמנעה את הצורך בהגשת התביעות. לטענת האיש, הוגשו התביעות רק לאחר שלא הסכים להמשך ההתנהלות הכספית.

5. לאחר הגשת התביעה למזונות הבת בסך 6,695 ₪ לחודש, ומשהוגש כתב ההגנה, ניתנה החלטה למזונות זמניים לפיה ישא האב בסך 1,500 ש"ח לחודש וכן בעלות 30% עבור מדורה של הבת, ובמחצית הוצאות חינוך ורפואה חריגות. (החלטה 4.1.2012).

6. לאחר דיונים, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה משמורת הבת תהא בידי האם, והאב ישא במזונותיה בסך 1,500 ₪ לחודש בצירוף 1,000 ₪ עבור מדורה. הסכמות הצדדים קיבלו תוקף של פסק דין, בדיון ביום 20.4.2014.

7. בתביעה הרכושית לא הגיעו הצדדים להסכמה. משכך לאחר שמיעת הראיות, במסגרתן נשמעו שני עדים בנוסף לצדדים עצמם, הוגשו הסיכומים.

טענות הצדדים

טענות אישה

8. לטענת האישה, הצדדים היו ידועים בציבור במשך למעלה מעשר שנים. הם קיימו קשר זוגי באהבה ובשותפות, ניהלו משק בית משותף, והביאו לעולם בת משותפת. לטענתה נמנעו מחתונה עקב התנגדותם למוסד הרבנות, ובשנת 2008 אף בחרו למסד את הקשר הזוגי ביניהם בדרך של הנפקת 'תעודת זוגיות' וחתמו על תצהיר בו הצהירו על זוגיותם ועל היותם ידועים בציבור במסגרת ארגון 'משפחה חדשה'.

9. לטענתה, בראשית הקשר עבד האיש כשכיר במשרד _____. כאשר פוטר מעבודתו, ומאחר שלשני בני הזוג היו חובות כספיים רבים, החליטו להפנות תחילה את כל משאביהם הכלכליים לסגירת חובותיו של האיש, בדרך של הקמת חברה בע"מ שהאיש ירשם כבעל המניות בה.

10. החברה נוהלה ופעלה מדירתם של הצדדים. האישה הייתה אחראית על הצד הניהולי (כספים, קשרי לקוחות ושיווק) והאיש היה אחראי על הצד היצרתי. האישה הייתה הגורם הדוחף להקמת החברה, הייתה חלק בלתי נפרד ממנה ודאגה אף להבאת לקוחות לחברה. שילוב המאמץ בין הצדדים הוביל להצלחת החברה.

11. לטענתה, עם הצלחת החברה הפכה האישה תלויה באיש. הצדדים מימנו את כל הוצאותיהם מחשבון החברה, לרבות הוצאות אחזקת הדירה, והוצאותיה של הבת. גם לאחר הפרידה המשיכה החברה לממן את הוצאות הרכב עבורה.

12. על כן עתרה האישה בתביעה להצהיר כי החברה משותפת בחלקים שווים לה ולאיש- על כל הנכסים, הכספים והזכויות הרשומים על שמה במועד הקרע ביניהם, וכן מחצית מכל זכות לרבות רכב, קופ"ג, ביטוחי חיים, חסכוניות, ללא תלות ברישום על שם מי מהצדדים.

טענות האיש

13. לטענת האיש, הצדדים אמנם חיו יחד והוא דאג לפרנסתם ולכלכל את הבת ואת הבית, אולם לא שרר ביניהם יחס אישי אלא יחס של ניכור וסבל. הקשר ביניהם נבע מהעובדה שנולדה להם בת משותפת בלבד ולווה בתחושת ארעיות.

14. לטענתו, מיסוד הקשר נעשה על ידם עבור בתם המשותפת ומתוך רצון להקנות לה תחושת משפחה, באמצעות תעודה ולא באמצעות נישואין. לטענתו, הם נמנעו במכוון מלהתחתן אך לא בשל התנגדותם למוסד הרבנות. שהרי האישה עצמה גרושה כי התחתנה בעבר, וגם הוא התחתן לאחר הפרידה ויש לו היום ילד נוסף. גם אם ראו עצמם כידועים בציבור הרי זה החל מחודש 4/2008 מועד החתימה על התצהיר לעניין זה.

15. לטענתו, הצדדים לא ניהלו חשבון בנק משותף, לא רכשו בית או מכונית משותפת, ואת תקופת חייהם המשותפים אפיינה אלימות הדדית, מילולית ופיזית, וחוסר נאמנות מצד האישה.

16. לעניין החברה טען כי לאישה אין כל זכויות בה. החברה הוקמה על ידו ונרשמה על שמו בלבד. מדובר בחברה הבנויה על יכולותיו האישיות ועל כשרונו, בשעה שהאישה עסקה רק בהעברת חשבוניות לר"ח, עבודה של מספר שעות בחודש. לטענתו, האישה מעולם לא ראתה עצמה כבעלת החברה, ולאחר שהסתיימה מערכת היחסים ביניהם הקימה עסק עצמאי אחר.

17. אשר לטענה כי החובות אשר רבצו על שניהם הביאו לפתיחת החברה רק על שמו, השיב האיש כי הכספים ששימשו להחזר חובותיו נבעו מכספי פיצויים ממקום עבודתו הקודם ומדמי אבטלה. גם לאחר שכוסו חובותיה של האישה, כמה שנים מאוחר יותר, היא לא נרשמה כבעלת מניות בחברה, ולא ניתן ליחס לה זכויות בחברה.

18. האיש אישר כי תשלומי משק הבית שולמו מחשבון החברה, אך זאת בשל התנהלות כושלת שלו כבעלים, בגינה הוא נושא עד היום בחוב בעלים לחברה. כך גם התביעות הוגשו רק לאחר שהוא חדל לשאת, באמצעות החברה, במלוא הוצאות האשה.

דיון

האם היו הצדדים ידועים בציבור

המסגרת המשפטית

19. ההכרה בבני זוג כ"ידועים בציבור" החלה בניסיון להשוות את מעמדם של בני זוג החיים יחד כנשואים, למעמדם של בני זוג נשואים.

המבחנים לקביעת "ידועים בציבור" מבוססים ברובם על לשון [סעיף 55 לחוק הירושה](#), תשכ"ה – 1965, הקובע את זכותם של ה"ידועים בציבור" לירושה על פי דין. הסעיף אינו נוקט במונח "ידוע בציבור" אלא קובע תנאים מפורשים: "חיי משפחה במשק בית משותף". תנאים אלה אומצו לצורך קביעת "ידועים בציבור" גם במישור היחסים הפנימיים בין בני הזוג, תוך שנקבע כי אלה תנאים מהותיים ולא ראייתיים גרידא. ([ע"א 6434/00 דנינו נ' מנע, נו \(3\) 683 \(2002\)](#)).

20. שני היסודות להוכחת קשר של "ידועים בציבור" - **חיי משפחה וניהול משק בית משותף** פורשו בפסיקה, כמבחן כפול ומשולב שמטרתו איתור אורח חיים הדומה במהותו לאורח חיים של זוג נשוי. "ידועים בציבור" משמעו ידוע בציבור כבעלה ו"ידועה בציבור" כאשתו. ([ע"מ \(חי\) 264/05 פלונית נ' אלמוני, \(פורסם במאגרים\), 4.5.2006](#)).

21. נקבע כי שאלת קיומם של תנאים אלה מן הראוי שתיבחן על פי קריטריונים סובייקטיביים. כלומר, כיצד ראו בני הזוג עצמם את מערכת היחסים ביניהם, ומבלי לחפש קריטריונים נוקשים למונחים "חיי משפחה" ו- "ניהול משק בית משותף". ([ע"א 107/87 אלון נ' מנדלסון, מג\(1\) 431 \(1989\)](#)).

22. לעניין התנאי "**חיי משפחה**" – נקבע כי הוא מורכב מחיים אינטימיים, כמו בין בעל ואישה, המושתתים על יחס של אהבה, מסירות ונאמנות המראה שהם קשרו את גורלם זה בזה. אורח חיים קבוע, דאגה זה לזה, הבטחת שלומו ובריאותו של השני. ([ע"א 235/72 בירנבאום נ' עזבון לוין, כז \(1\) 645, \(1973\); בג"צ 4178/04 פלוני נ' ביה"ד הרבני הגדול לערעורים, סב\(1\) 235, \(2006\)](#)).

אשר לתנאי "**ניהול משק בית משותף**" - נקבע כי מדובר בחיי משפחה משותפים, כמקובל בין בעל ואישה הדבקים זה בזה. שיתוף במקום המגורים, בפעולות היומיום, כאשר כל אחד מבני הזוג תורם את חלקו כפי יכולתו. ([ע"א 621/69 נסיס נ' יוסטר, כד\(1\) 617 \(1970\)](#)).

עם זאת נקבע כי אין הכרח בשיתוף קנייני בנכסים, וכן יתכן שיהיו לבני הזוג חשבונות בנק נפרדים. הכוונה לקיום כלכלי המושתת על שיתוף במאמצים ובאמצעים לקיום צרכים שאדם נזקק להם בחיי היומיום ([ע"א 107/87 לעיל, שם](#)).

מן הכלל אל הפרט

23. כאמור טען האיש כי הקשר הזוגי לא היה טוב, לווה בתחושת ארעיות וניכור ולא בקשר אוהב, ונבע מלידת הבת המשותפת.

אמנם, בה בעת טען בסיכומיו: "האיש מעולם לא הכחיש את העובדה כי חי עם האשה, תוך שהוא בגפו, דואג לפרנסת הבת והבית- ומשכך הרי ברור, כי הם עונים להגדרת ידועים בציבור." (ס' 2א').

אולם מאחר ובד בבד עם הקביעה הנ"ל, חזר על טענותיו המתנגדות להיות הצדדים ידועים בציבור לרבות הטענה לקשר ארעי, הרי שיש לבחון זאת.

24. הצדדים חיו ביחד, תחת קורת גג אחת, כעשר שנים. החל בשנת 1999, בת משותפת נולדה להם בשנת 2000, והמשיכו לגור ביחד עד שנת 2009, עת נפרדו. כפי שעלה מהראיות בתיק, הצדדים ניהלו משק בית משותף וחיי משפחה תחת קורת גג אחת.

25. מגורים משותפים - האישה הצהירה כי עברו לגור ביחד זמן קצר לאחר היכרותם בשנת 1999 וקודם ללידת הבת (ס' 5 לתצהיר) עד שנת 2009. האיש אישר כי הצדדים גרו ביחד (ס' 8 לתצהיר), אף כי לדבריו עשו כן עבור הבת וחיו כשותפים. הוכח כי הצדדים גרו ביחד משנת 1999 ועד לשנת 2009.

בת משותפת - לצדדים בת משותפת, שנולדה להם בשנת 2000 והם חיו שלושתם ביחד עד 2009.

חופשות משותפות, מפגשים משפחתיים - האיש אישר בעדותו כי נסעו לחופשות משותפות בחו"ל (ע' 47 ש' 19-20) וכן שהיו נפגשים באופן קבוע עם משפחתה של האישה פעם בשבועיים (ע' 47, ש' 21-23).

קשר של אהבה - לתצהיר האישה צורף מכתב שכתב לה האיש (נספח 22, אף שבתצהיר מסומן כנספח 7) בו הוא כותב לה, בין היתר: "אני אלך עד קצה העולם כדי לשפר ולתקן. (...). אני אוהב אתכן כמו שלא אהבתי מעולם."

בעדותו, כשנשאל על כך, ניסה האיש להמעית בערך הכתוב:

"ש. צרפנו לתצהיר שלנו מכתב שכתבת לה, אתה מכיר אותו, כתוב ____ ו ____ היקרות אני אוהב אתכן.

ת: אתה אדם לוגי, פחות רגשי, אני כותב את המכתבים האלה לעצמי בעיקר כדי לנסות לפצות על תחושת התסכול. כולל הצילומים. (...)

ש: כשאתה כותב לה שירים, פגשתי בקרן אור, בהתחלה זה בלבב אותי...

ת: זה יכולות הכתיבה שלי.

ש: 11 שנים אתה מבולבל.

ת: כן.

ש: אתה כותב לה את יצירת אומנות.

ת: זה כתיבה של גבר צעיר מאוד מבולבל, זה לא שיקף את התחושות שלי.

ש: 11 שנה.

ת: זה לא באמת שיקף את התחושות שלי.

(...)

ש: כשאתה כותב אמרת לי שהמעט שלי מספיק לך, יכול להיות שאין לי הרבה מה להציע אבל אין לי ספק שזה רק ישתפר כרגע אני מרגיש שזה לא מספיק, וכותבת ____ כן מספיק. אמרתי שהמעט שלך זה הכל בשבילי וגם לי אין ספק שזה רק ישתפר, וכל זה כלום. (...)

ת: זה מצייר תמונה של בלבול ותסכול שלי עם עצמי."

(ע' 45 ש' 1-3, 6, ע' 44 ש' 16-19, 24-31)

26. האישה בעדותה, חזרה על כך שהקשר היה ארוך שנים, חיו כמשפחה עם אהבה גדולה. בתשובותיה, לא התנערה מכך שהקשר בין הצדדים לא היה נקי מבעיות, אולם זאת מבלי להמעיט מהקשר:

"היה לנו סוג של קשר לא בריא, אולי לעיתים קשה, אבל היו שם יחסי אישות מלאים, אהבה גדולה, אכפתיות גדולה היינו משפחה אחד של השניה.

(...)

ניהלתי איתו חיים, הייתי איתו בחו"ל, אהבנו התנשקנו."

(20.5.14, ע' 21 ש' 1-3, ע' 22, ש' 2)

27. הפסיקה התייחסה בחשדנות, למי שמתייחס בביטול ממרחק השנים על מערכת היחסים המשותפת. כך ראה דברי כב' השופט שוחט:

"יש להתייחס בחשדנות מה כלפי עדותו של מי שמבקש לשלול את קיומה של מערכת היחסים הנטענת. מטבע הדברים, יעמוד הוא על דוכן העדים וייתייחס לאשת חיקו במשך שנים כאל 'פילגש בגבעה' וישלול מכל וכל את מעמדה כבת זוג - 'ידועה בציבור'. הוא יתייחס בביטול לנסיעותיהם המשותפות לחו"ל, לבילוייהם המשותפים לבד וביחד עם אחרים, יצביע על מערכת יחסים עכורה תוך הצגת בת הזוג כנטל במשך השנים וישכח את השנים היפות בהן בילה עמה, עת היתה צעירה ויפה, עת התהדר בה שלוב זרוע בפני חבריו ומכריו."

(תמ"ש (ת"א) 35924/99 ד. ו. נ' י. א. (פורסם במאגרים, 15.5.2006))

28. יתרה מכך - בשנת 2008 פנו הצדדים ביוזמתם לארגון "משפחה חדשה" לצורך הנפקת

"תעודת זוגיות"

ביום 22.4.2008 הצדדים חתמו על תצהיר בפני עו"ד בארגון 'משפחה חדשה', בנוסח הבא:

"אנו הח"מ ____ בעלת ____ מס' (...) ו ____ בעל ת.ז. מס' (...) לאחר שהוזהרנו כי עלינו לומר את האמת וכי נהיה צפויים לעונשים הקבועים בחוק אם לא נעשה כן, מצהירים בזה בכתב כדלהלן:

1. הננו עורכים תצהיר זה לצורך הגשתו לכל מאן דהו, ובמסגרת הכנת תעודת זוגיות בארגון "משפחה חדשה".
 2. **הננו מצהירים בזאת כי אנו חיים יחד, תחת קורת גג אחת, ומנהלים משק בית משותף, כבני זוג ידועים בציבור לכל דבר ועניין.**
 3. אנו מצהירים כי איש מאיתנו איננו מנהל משק בית משותף עם בן/ב זוג אחר/ת.
 4. אלו שמותינו, אלו חתימותינו, ותוכן האמור לעיל אמת." (ההדגשה אינה במקור, א. ג. ת.)
29. באתר של ארגון 'משפחה חדשה' (המתואר כפועל להשוואת זכויות כלל המשפחות בישראל על צורותיהן השונות) כתוב כי תעודת הזוגיות:
- "מעידה על כך שהנושאים אותה הם בני זוג, שמסרו הצהרה משותפת בדבר התחייבותם כבני זוג, הצהרתם אושרה ונחתמה על ידי עו"ד ולכן הם זכאים לזכויות שוות לבני זוג נשואים."
- הקריטריון לקבלת התעודה הנו כי "בני הזוג חיים יחד ומנהלים משק בית משותף", והיא מיועדת למי שרוצה להכריז על זוגיות, בין אם אינו מעוניין להינשא ע"י הרבנות, ובין אם איננו יכול להינשא בדרך זו.**
- תעודת הזוגיות מבוססת על תצהיר משפטי בכתב שנעשה ונחתם בפני עורך דין, אשר חתימתו וחותמתו מוטבעת על התעודה עצמה.**
30. מעיון ב'תעודת הזוגיות' – תעודה זו דומה בצורתה לכרטיס מזהה אחר (לדוגמא, רשיון נהיגה), ומופיעים בה הפרטים הבאים, בעברית ובלועזית:
- שם, מספר תעודת זהות, שם בן/בת הזוג, מספר תעודת הזהות של בן הזוג, העיר בה הוצאה התעודה, תאריך הוצאת התעודה.
31. **יובהר, אין מדובר במסמך רשמי של מדינת ישראל, או של רשות מרשויותיה.** בראש התעודה אף מצוין שם הארגון 'משפחה חדשה'.
- יחד עם זאת, ניתן להציגה בפני מוסדות ציבור ורשויות מקומיות המבקשות לברר את מהות היחסים בין בני זוג לצורך מתן או קבלת שירותים, והיא מוכרת במקום בו קיימת הכרה במעמד הידועים בציבור (כך למשל- המוסד לביטוח לאומי, רשויות מקומיות (ארנונה, גנים, חניה), משרד הפנים (לעניין שם משפחה ועוד), משרד הרישוי, קרנות פנסיה, שירותי בריאות כלליים לרבות לצורך הסכמי הפרייה, ועוד).**
32. גם לעניין זה, טען האיש כי הצדדים הוציאו את תעודת הזוגיות רק עבור הבת (ע' 46 ש' 21-26) וכן טען כי מדובר היה ב'הסכם למראית עין' מול הבת (ע' 49, ש' 5-9). לחלופין טען כי היו ידועים בציבור רק מאותו מועד.

33. גרסתו של האיש לעניין זה לא הייתה מהימנה בעיני, איננה תואמת את העולה מהראיות שהוצגו בתיק, ואני דוחה אותה.

34. סבורני כי לא ניתן להמעיט בערך החתימה על תעודת הזוגיות ובערך הנפקתה, כפי שניסה האיש לטעון.

המדובר בפעולה יזומה וולונטרית שנקטו בה שני הצדדים, עת ניגשו להצהיר בפני עורך דין על היותם ידועים בציבור, לאחר קרוב לעשור של חיים משותפים.

מי שבחר לגשת ולהנפיק את תעודת הזוגיות - בין אם אינו רוצה להנשא כדת משה וישראל מטעמיו שלו, ובין אם אינו יכול להנשא כך - נוקט בפעולה אקטיבית, רצונית, ובעלת נפקות משפטית.

יש דרך משפטית לביטול התעודה, במקרה של פרידה, בחתימה על תצהיר מתאים לעניין זה.

אולם לא ניתן לבוא בדיעבד ולטעון כי החתימה על התעודה והתצהיר היו 'למראית עין' בלבד וכי לא הייתה לכך כל משמעות זוגית.

במציאות החיים כיום בישראל, בוחרים זוגות להתקשר ביניהם בדרך שאיננה חופה

וקידושין. אחת הדרכים הינה - חתימה על 'תעודת הזוגיות'.

בעשותם כן, בוחרים זוגות אלה לממש בדרך זו את הבחירה הזוגית שלהם, ואת הצהרתם על

זוגיות זו - כלפי כלל הציבור.

לא מצאתי כי הדבר מקנה למי מבני הזוג, בדיעבד ובעת הפרידה, את האפשרות להתנער

ממשמעותה של בחירה זו.

35. לא מצאתי כי גרסת האיש, בה ניסה למעט ולהנמיך מערכה של מערכת היחסים שהתקיימה בין הצדדים - משקפת את המציאות.

מחומר הראיות עולה כי הצדדים ניהלו מערכת יחסים אינטימית וקרובה, הכוללת מגורים תחת אותה קורת גג משנת 1999, חיי משפחה ביחד עם בתם המשותפת שנולדה בשנת 2000, תוך ניהול משק בית משותף, כאשר במהלך השנים גם ניגשו להצהיר דבר היותם ידועים בציבור בדרך של חתימה על תעודת הזוגיות.

מכל האמור לעיל נקבע בזאת כי הצדדים היו ידועים בציבור, ממועד המעבר למגורים תחת קורת גג אחת וניהול משק בית משותף בשנת 1999, ועד למועד הפרידה בשנת 2009.

האם הוכיחה האישה את חזקת השיתוף

חזקת השיתוף בראי הפסיקה

36. הפסיקה קבעה כי העובדה שקיים בין צדדים קשר של "ידועים בציבור", אין בה כשלעצמה ראייה לקיום שיתוף קנייני בנכסים ואין בכך משום החלת חזקת השיתוף עליהם. אין להסיק שרכוש שנרכש בנפרד ע"י אחד מהידועים בציבור הוא רכוש משותף, אלא על מנת שיקבע כי הלכת שיתוף חלה גם לגבי רכוש נפרד, יש להוכיח כוונת שיתוף מפורשת. (ע"א 52/80 שחר נ' פרידמן, פ"ד לח (1) 443, 456-458 (1984); ע"א 107/87, אלון נ' מנדלסון, לעיל; בג"צ 4178/04 פלוני נ' ביה"ד הרבני הגדול לערעורים, לעיל).

37. מי שטוען לשיתוף בנכסי בן הזוג בנכס הרשום רק על שם משנהו, מכח היותם ידועים בציבור וקיומה של חזקת השיתוף, לרבות בנכס עסקי, מוטל עליו נטל הוכחה כבד יותר מאשר הנטל בין בני זוג נשואים. שכן יש למנוע מצב שבו יכפה על הצדדים הסדר של שיתוף רכושי, כאשר הם עצמם בחרו, לכאורה, שלא להחיל על עצמם הסדר זה. (ע"א 52/80 שחר נ' פרידמן, לעיל; ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, פ"ד נא (1) 337 (1997); בג"צ 4178/04 פלוני נ' ביה"ד הרבני הגדול לערעורים, לעיל).

"טעמו של השוני נעוץ בהבדל שבין רמת המחוייבות ההדדית המאפיינת את קשר הנישואים לבין זו המאפיינת את הקשר שבין ידועים בציבור; שהמחוייבות הגבוהה הכרוכה בנישואים טבועה במוסד הנישואין עצמו, ולא בנקל יכול מי מבני הזוג להשתחרר ממנה, ואילו רמת המחוייבות שבין בני זוג ידועים בציבור נובעת מנסיבותיו של הקשר במקרה הנתון ותלויה, כל כולה, ברצונותיהם המשתנים של בני הזוג. אמור מעתה, כי בעוד שאצל בני זוג נשואים, בהיעדר ראייה לסתור די בהתקיימות התנאים להקמתה של חזקת שיתוף (קרי: אורח חיים תקין ומאמץ משותף) כדי להחיל עליהם דין שיתוף ביחס לכל נכסיהם מכל סוג שהוא, הרי שאצל בני זוג ידועים בציבור, הקמתה של חזקת שיתוף – שלא הובאו ראיות לסתירתה – עשויה להעיד רק על שיתוף בנכסים המשמשים את בני הזוג בחייהם היום יומיים, או בכאלה שנרכשו על ידיהם במשותף. להחלת דין שיתוף על נכסים אחרים של מי מהם, ולו גם כאלה שנצברו על ידיו בתקופת החיים המשותפים, תידרש ראייה נוספת כלשהי, שתעיד (לפחות באורח נסיבתי) על כוונת שיתוף בנכס המסוים (או בכלל נכסיו) של בן הזוג". (ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, לעיל).

38. מאמץ משותף לעניין זה, אין פירושו רק הבאת משאבים כספיים אלא אורח חיים של שיתוף (ע"א 107/87 אלון נ' מנדלסון, לעיל).

ברם נקבע כי גם כאשר חזקת השיתוף איננה משקפת בהכרח את רצונם של שני הצדדים, יש מקום להחילה כאשר מדובר בידועים בציבור - כאשר שניהם תרמו לרווחת המשפחה, בהתאם לנסיבות הכלכליות ולשאלה האם יש ילדים משותפים.

"המחבר שחר ליפשיץ בספרו הידועים בציבור בראי התיאוריה האזרחית של דיני המשפחה מציין (ע' 158-159), כי אף במקרים שחזקת השיתוף אינה בהכרח משקפת את רצון הצדדים, יש מקום להחילה "במצבים ששני הצדדים תרמו בהם לרווחת המשפחה, אולם בשל חלוקת תפקידים לא שוויונית עיקר הנכסים נרשמו על שמו של

אחד מהם. הרציונלים הלא חוזיים רלוונטים גם כאשר מדובר בידועים בציבור. על כן החלה של חזקת השיתוף על ידועים בציבור מוצדקת באותם מקרים גם כאשר קיים חשש שהצדדים נמנעו מנישואים באופן מודע"; אך במקרים אלה יש לשיטתו להקשות את תנאי הסף המגדירים מצב של ידועים בציבור, ו"בהתאם לכך יש לתת משקל רב לנסיבות הכלכליות של חיי הצדדים (דפוס העבודה, קיומה של תלות כלכלית) ולשאלה אם נולדו להם ילדים משותפים".

(בע"מ 4589/05 פלוני נ' פלוני, כב' הש' רובינשטיין, ע' 6 (פורסם במאגרים, 21.11.2005)).

כמו כן נקבע כי יש נכונות רבה יותר להחיל את חזקת השיתוף על נכסים עסקיים, כשמדובר על ידועים בציבור, כמו גם על נכסי פרישה. כך סבור המלומד פרופ' שחר ליפשיץ, וגישה זו אוזכרה בפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין בבע"מ 4589/05 לעיל (בע' 7).

"אני סבור שכאשר המדובר בידועים בציבור, הנכונות להחיל את חזקת השיתוף על נכסים עסקיים ועל נכסי פרישה חייבת להיות רבה יותר מאשר הנכונות להחיל אותה על נכסים שלא נרכשו במאמץ משותף".

(ש. ליפשיץ הידועים בציבור בראי התיאוריה האזרחית של דיני המשפחה, ע' 163 (2005)).

זאת, בשונה מזכויות שרכש בן הזוג בירושה או במתנה (שם, בע' 164).

מן הכלל אל הפרט

39. כאמור לעיל, אין די בהיותם של בני הזוג ידועים בציבור כדי להוכיח חזקת השיתוף ונדרשת לכך ראיה נוספת. על כן יש לבחון האם האישה הרימה את נטל ההוכחה כי התקיימו התנאים להחלת הלכת השיתוף.

השאלה האם האישה הרימה את הנטל להוכיח את חזקת השיתוף לעניין החברה, לפיה מגיעות לה מחצית מזכויות האיש בחברה עד למועד הקרע ביניהם, הינה שאלה שבעובדה, בהתאם לנסיבות חיי הצדדים - לרבות התנהלותם לעניין החברה - תקופת הקשר הזוגי שעלתה על עשר שנים, הולדת בת משותפת וגידולה, וכן כוונתם לעניין החברה - מפורשת או משתמעת.

החברה

40. **החברה**, היא סלע המחלוקת בין הצדדים. במהלך הדיונים הבהירו ב"כ הצדדים כי על כך מתנהל ההליך (10.4.13, ע' 11). קרי, האם חרף העובדה כי האיש נרשם כבעל המניות היחיד בחברה - הזכויות והחובות בה בתקופת הקשר הזוגי הינם משותפים (כטענת האישה) או הינם של האיש בלבד (כטענתו).

41. הוכח כאמור כי הצדדים חיו ביחד, תחת קורת גג אחת במשך למעלה מעשור, ניהלו משק בית משותף, עבדו מחוץ למשק הבית, וגידלו ילדה משותפת. ברם אין די בכך לצורך הוכחת הלכת השיתוף בנכס העסקי.
על כן נפנה לבחון את התנהלות הצדדים בעניין הנכס הספציפי - החברה.
42. החברה הוקמה בתקופת הקשר המשותף, לאחר כשנה וחצי של מגורים משותפים, בשנת 2001.
בהתאם לתדפיס פרטי החברה (נספח להגנה) החברה נרשמה ביום 13.2.2001, וכבעל המניות בה נרשם האיש בלבד.
שם החברה הינו כשם בתם המשותפת של הצדדים.
43. לטענת האיש החברה נרשמה רק על שמו, שכן עוסקת במתן שירותי _____, והוא המעצב הגרפי, איש השיווק, והאחראי על קשרי הלקוחות.
44. לטענת האישה, החברה נרשמה רק על שמו, לאחר שלשניהם היו חובות כספיים בגינם לא יכלו תחילה להקים חברה על שמם.
אולם הם התגייסו לפרוע תחילה את החובות האישיים שע"ש האיש ואת תיקי ההוצאה לפועל על שמו. בשלב זה ניתן היה להקים חברה על שם האיש, אך רק על שמו שכן היא נותרה עם החובות האישיים.
45. הטענה התבררה במסגרת שמיעת הראיות.
שני הצדדים אישרו כי בראשית הקשר, אכן נפרעו חובות כספיים קודמים שרצו על שם האיש.
גם האיש לא הכחיש כי לאישה היו חובות כספיים על שמה שכוסו רק לאחר מספר שנים ניכר.
- מצאתי שנכונה טענת האיש כי החובות נפרעו בעיקרם מתוך כספי פיצויי פיטורין שקיבל ממקום עבודתו הקודם וכן מדמי האבטלה שקיבל. האישה אישרה זאת בחקירתה (ע' 25 ש' 16-20), אף כי טענה שעשו כן כי ההליכים כנגדו בגין החובות היו מתקדמים יותר.
- לתביעה צורף פרוטוקול דיון מיום 6.12.00 בפני ראש ההוצל"פ, בלשכת ההוצל"פ בתל אביב, שם השיב האיש: "אני חי עם חברתי, יש לנו ילדה בת חצי שנה". (נספח 3 לתביעה).
- האישה השיבה בחקירתה לעניין זה:
- ש" : לפי המסמכים שצרפת גובה החובות של _____ היה 80,000 ₪, למה החלטתם לנכות את החובות שלו
- ת : כי הוא היה בהליכים מתקדמים, נגדי עוד לא היו הליכים.
- (...)
- ש : אחרי זמן שהצלחתם לנכות גם את החובות שלך למה לא צורפת כבעלת מניות

ת: זה היה ידוע מראש שאני חלק מהחברה, לא היה לי עניין לחשוב בכלל בחלומות, לא היה דיון לא לכאן ולא לכאן (...).
(ע' 24 ש' 14-16, ע' 26 ש' 29-31).

46. אולם לא ניתן להתעלם מכך שהבחירה לעשות כן, הייתה משותפת והשליכה על התנהלותם הכספית.

כך למשל, העובדה כי הקצו לצורך כך את דמי האבטלה שהתקבלו במשך מספר חודשים, בתקופה בה חיו ביחד וניהלו משק בית משותף, הייתה בעלת משמעות כלכלית באותה עת.

47. מיום הקמת החברה בשנת 2001 עבדו בה שני הצדדים גם יחד, עניין זה הוכח מעדויות שני הצדדים.

48. הצדדים חלוקים בשאלת היקף עבודתה של האישה בחברה. לטענת האיש, היא עבדה רק מספר שעות בחודש או בשבוע. לטענת האישה עבדה בחברה כל השנים בניהול, טיפלה בכספים, השגת לקוחות, קשר עם הספקים, ושיווק.

האישה נחקרה על עניין זה:

ש"ש: מה היה התפקיד שלך בחברה

ת: בשני מישורים, טכני – שכל חשבונית, שיק, הכל עובר דרכי, אני צינור לפני הנהלת חשבונות, אני הפקתי את כל החשבוניות, שיקים, התאמת בנקים, הפקדות, היה במחשב שלי תוכנות מקבילות.

ש: הוצאת חשבוניות

ת: לא. ניהלתי את העסק מבחינה כספית.

ש: כמה שעות עבדת בחודש

ת: כל היום, מהבוקר עד הערב

(...)

ש: האם את שכרת ופטרת עובדים

ת: לא היו לנו עובדים.

ש: החברה את כמנהלת חשבונות מוציאה חשבוניות ומקבלת שיקים והוא היה המעצב של החברה שיכול לעצב בכל מקום והוא הביא חלק מהלקוחות נפגש איתם ועיצב.

ת: נכון."

(ע' 23 ש' 19-13, 31-32, ע' 24 ש' 1-3).

האישה טענה כי היא שהביאה לקוחות רבים לחברה. לעניין זה היא העידה:

"ת. וודאי, _____, _____, _____.

ש. את צירפת אותם כלקוחות.

ת. בודאי. (...)"

(ע' 23, ש' 23-27)

האיש ניסה להזים טענה זו, על ידי הגשת רשימת לקוחות, במסגרת הצרופה מטעם מנה"ח הנוכחית בחברה (נספח ד'). הרשימה מציגה את הלקוחות שהיו "ביום הפרידה 31.12.2009 אלו הלקוחות שהיו קיימים מתוכם נשארו רק שניים".

אלא שהשאלה האם הלקוחות שהביאה האישה לחברה במהלך השנים, נשארו אם לאו, לאחר שנפרדו דרכי בני הזוג והאישה הפסיקה לעבוד בחברה - איננה שוללת את העובדה שהוכחה כי במהלך שנות החיים המשותפות האישה אכן פעלה להבאת לקוחות לחברה, וככל שעלה מן הראיות אף עשתה כן.

לסיכום נקודה זו, לאחר עיון במסמכים שצורפו לתצהירים ושמיעת עדויות הצדדים, הוכח כי שני בני הזוג עבדו בחברה, כל אחד כפי תרומתו. האישה לא עבדה במקום אחר, ונסתרה גירסת האיש כי האישה עבדה בחברה רק מספר שעות בחודש. כך גם משכו שניהם כספים מהחברה על פי הבנתם ובאופן חופשי, כמפורט להלן.

49. מעדויות שני הצדדים עולה, כי הם ניהלו את משק הבית המשותף והוצאותיו, לרבות הוצאותיהם האישיות, באמצעות החברה ודרך חשבון החברה, מבלי להפריד בין הוצאות החברה להוצאות אישיות של הצדדים או של הבת.

האישה הצהירה כי פעלה בחשבון הבנק של החברה ובאמצעות כרטיס האשראי, כאשר כל ההוצאות מומנו בדרך זו. כך גם העידה בחקירתה ("היה לי כרטיס אשראי לחשבון, היתה לי נגישות מוחלטת לכספים" ע' 21, ש' 6-7).

האיש אישר זאת בתשובותיו:

ש" : ונתת לה כרטיס אשראי של החברה

ת : כי עבדה כמנהלת חשבונות וקבלה כרטיס אשראי.

ש : כשהיא שלמה את כל ההוצאות האישיות שלה.

ת : היא קבלה את השכר שלה ככה, אז הוציאה כספים מהחברה.

ש : זה משכורות שלה

ת : סוג של, זה הרבה מעבר, זה כל ההתנהלות הכושלת.

(...)

ש : אני אומר לך שכל ההוצאות של החיים המשותפים שלך עם ____ ירדו מחשבון החברה.

ת : היה לי גם חשבון פרטי.

ש : האם כל הוצאות החיים המשותפים שלכם נמשכו מהחברה.

ת : הרוב המכריע נמשך מהחברה.

ש : האם בגדים של ____ נרכשו מחשבון החברה.

ת : זו היתה הדרך שלה לקבל משכורת כמנהלת חשבונות. כן, כמשכורת שכר על עבודתה.

ש : אתה אומר שכל המשיכות הן למעשה המשכורת שלה.

ת: לא.

ש: אתה אומר שהמשכורת שלה ניתנה באמצעות המשיכות, מותר לה לקנות בגדים, ללכת לקורס.

ת: זו התנהלות כושלת שלי כבעלים שעד היום אני משלם את החוב הזה, בלתי אחראית כמי שקבלה את התפקיד של מנהל הנהלת חשבונות ובעצתה אפשר למשוך אין גבול. היום ההתנהלות היא שונה. בהפרדה מוחלטת.
(...)

ש: מה מתוך ההוצאות האישיות של ____ לא כוסה על ידך או החברה. מה לא כוסה.

ת: אין לי מושג, לא יודע. יכול להיות שהיו הוצאות שלא כוסו על ידי החברה.

ש: בכרטיס אשראי כתוב איפור מקצועי, ראשון. זה לא אתה. זה ____
ת: כנראה.

ש: אתה לא קונה באפרודיטה.

ת: לא. כנראה ____ קנתה. לא היה לה חשבון, היא היתה מוגבלת.

ש: אתה גר עם שותפה לחדר, ואתה דואג אם יש לך חשבון.

ת: איזה עוד תפקיד יש לך חוץ משותפה לחדר, מנהלת החשבונות של החברה, והיא קונה גם חזיות.

ש: בכרטיס מנהל החברה

ת: הכל היה מעורבב, לא היתה כל הפרדה בין כרטיס החברה והכרטיס האישי.
השגת את מבוקשך.

(ע' 45 ש' 13-18, 26-32, ע' 46 1-5, ע' 47 ש' 30-32, ע' 48 ש' 1-7)

(ההדגשות לא במקור)

50. גם מכוניותיהם של הצדדים נרכשו באמצעות החברה.

ש: רכשתם מכונית אישית.

ת: בוודאי, 3 שונות, ראשונה פיאת מראה, אחרי פאסט וחצי שנה לפני הפרדה קנינו פאסט כמעט חדשה. זה החלטות רוח לקבוע על שם מי זה ירשם, זה החלטות פיננסיות."

(ע' 28 ש' 2-4).

51. מנה"ח הנוכחית של החברה - שהינה גיסתו של האיש (אחות בת זוגו היום) - אישרה בעדותה

כי משיכות הבעלים בחברה נבעו מהוצאות פרטיות של הצדדים.

בנוסף אישרה כי מבדיקתה עלה שהאישה הייתה כותבת את השיקים בכתב ידה, והאיש היה חותם עליהם.

ש: כשקבלת את הניירות של החברה ובדקת אותם, בדקת ממה נבעו המשיכות בעלים

ת: כן. מהוצאות פרטיות של הצדדים. של ____ ושל ____.

(...)

ש: נטען שנלקחה הלוואה, איפה היא נרשמה.

ת: כשאני קבלתי את החומר היית צריכה לעבור על כמה חודשים קודם לזמן שהחומר הגיע אלי, חלק מהחומר שהעברתי זה פנקסי השיקים, בפנקס ראיתי שכתוב _____, כשאני נכנסת לבנק רשום שם של מישהו אחר, כתב היד של _____, היא כתבה לעצמה 4 שיקים של 20,000 ₪, זה נרשם כחוב בעלים של _____, שעליו יש ריבית רעיונית. הריבית הרעיונית הנצברת על כל משיכות הבעלים ב 10 שנים אחרונות מסתכמת ב 120,000 ₪. ריבית רעיונית שנצברה על משיכות בעלים. את המשיכות האלה עשתה _____.

ש: מי חתם על השיקים, אמרת ש _____ הכינה אותם

ת: יש בעלים יחיד לחברה, _____, יש מורשה חתימה לחברה, הבעלים _____.

ש: זאת אומרת ה 20,000 ₪ נרשמו בכרטיס של _____

ת: הוא חייב אותם לחברה."

(ע' 41 ש' 20-21, ע' 38 ש' 24, ע' 39 ש' 10-1).

52. רואה החשבון של החברה (מר _____) ניתח את הדוחות הכספיים ואישר גם הוא כי נמשכו מהחברה ע"י הבעלים כל יתרת העודפים עד 12/2009.

"ת. זה אומר שאם אנחנו.. זה דוחות שלא אני ערכתי. זה אומר שאם אתה לוקח את סך הנכסים של החברה, לקוחות חייבים, משיכות בעלים, מזומנים בבנק, הלוואות ומשיכות יתר, מקבלים עודף מאזנים. ז"א אם אתה רוצה לדעת איפה היתרה הזו, כל יתרת העודפים שהתקבלה עד לדצמבר 2009 ויותר מכך נמשכו על ידי הבעלים. (21.5.14 ע' 32 ש' 6-9)

53. לאורך התקופה או בחלקה, היה לאיש גם חשבון נפרד, אליו צירף את האיש בשנת 2008 או בשנת 2009.

לטענת האישה, היה זה בשנת 2008 על מנת לקבל שיק למוטב בלבד על שמה מחברת הביטוח, ולאחר שהוסדרו חובותיה לבנק _____ (20.5.14, ע' 21 ש' 4-8). לטענת האיש, צירף את האיש לחשבון זה בשנת 2009 שכן הייתה צריכה לקבל שיק החזר מקופ"ח (ס' 35 לתצהיר).

אולם שני הצדדים לא התייחסו להתנהלותם החדשה מחשבון אחד, כאל נקודת מפנה או מהלך משמעותי בחייהם הזוגיים, שכן המשיכו לפעול במקביל באמצעות חשבון החברה כמקודם.

54. אם כך - הוכח כי הצדדים כלכלו את חייהם המשותפים בהתנהלות משותפת דרך החברה, וחשבון החברה. האישה החזיקה כרטיס אשראי של החברה וביצעה משם רכישות שונות עבור הצדדים, הבת ועבור משק הבית המשותף, שהתנהל דרך החברה לאורך השנים. כך גם משכה כספים מהחברה באמצעות שיקים של החברה שהאיש היה חותם עליהם.

55. לסיכום נקודה זו, החברה הוקמה כשנה וחצי לאחר תחילתו של הקשר הזוגי והמשיכה לפעול לאורך כל השנים.

שני בני הזוג עבדו בחברה ותרמו להתפתחותה, בהתאם לחלוקת התפקידים עליה הסכימו על ידי התנהגותם בפועל ועל ידי המצג שהציגו לסביבתם.

שני בני הזוג משכו כספים מתוך החברה לאורך השנים, על פי ראות עיניהם, ומבלי להפריד בין הוצאות החברה להוצאות משק הבית המשותף, הוצאות הבת, והוצאותיהם האישיות. לא מצאתי כי האיש פעל בחברה כאילו הינה שלו בלבד, אלא בדרך התנהגותם פעלו שני הצדדים בחברה כבתוך שלהם.

לא מצאתי כי הרישום ע"ש האיש נערך במטרה ליצור הפרדה רכושית, כי אם בנסיבות שתוארו. אין די בעצם הרישום הנפרד, כדי לשלול את השיתוף בחלקו של בן הזוג השני שאינו רשום כבעל המניות.

56. **ברם יובהר: השותפות איננה רק בזכויות, כי אם גם בחובות, ככל שנצברו במהלך אותה תקופה.** וכעולה מהדוחות הכספיים, במקביל לזכויות יכול ונצברו גם חובות.

57. אשר על כן ונוכח כל המפורט לעיל, מצאתי כי האישה שותפה לזכויות - ולחובות - בחברה, ממועד הקמתה ועד למועד הפרידה בין הצדדים (לכך עתרה בתביעה: 'עד למועד הנתק').

58. יצוין בנוסף כי הצדדים לא ערכו ביניהם הסכם ממון הקובע הפרדה רכושית. לא בראשית הקשר, לא במשך שנות החיים המשותפות, ואף לא בשנת 2008 במועד בו חתמו על התצהירים לצורך הנפקת 'תעודת הזוגיות'.

האיש אישר כי אין ביניהם הסכם :

ש"ש : תאשר לי שאין הסכם ממון בינך ל_____

ת : אין הסכם ממון ביני ל_____."

(21.5.14, ע' 43 ש' 5-6)

שווי החברה ומינוי מומחה

59. בדיון בחודש 4/2013 מונה מומחה להערכת שווי החברה, לאחר שהצדדים הסכימו ביניהם שאין צורך בחישוב איזון המשאבים ביניהם, שכן סלע המחלוקת הכלכלי הינו החברה :

"הגענו להסכמה כי, מבלי שמי מהצדדים מוותר על טענה מטענותיו, ימנה ביהמ"ש מומחה מטעמו על מנת לשום את החברה: _____ בע"מ. בשלב זה אין צורך בחישוב איזון המשאבים, סלע המחלוקת הכלכלי הינו החברה."

(10.4.13, ע' 11 ש' 15-19).

בהתאם להסכמת הצדדים, מינה בית המשפט מומחה לשום את שווי החברה כאשר נקבע שהצדדים יעבירו לידי כל מסמך נחוץ וישאו בשכר טרחתו, בשלב זה, בחלקים שווים. (החלטה 10.4.13).

60. אלא שהצדדים לא פעלו בהתאם להחלטה, אף שניתנה לאור הסכמותיהם שלהם. הצדדים לא פנו למומחה.

61. בחודש 5/2013 הגישו בקשה מוסכמת להשהות את הליך הפנייה למומחה שמונה, על מנת לחסוך בהוצאות מיותרות כדבריהם, ולאחר שהסכימו ביניהם לפנות לרו"ח של החברה על מנת לשום את שוויה.

62. לחקירה זומן רואה החשבון הנוכחי של החברה, שהשיב לעניין זה:

"ש. אני רוצה להפנות אותך לנספח של רו"ח _____. הנספח הוא ג' לתצהירה של התובעת. האם אנחנו למדים מזה על מצבה של החברה?
ת. אפשר ללמוד.

ש. מה אפשר לראות?

ת. אני צריך לעיין בזה. תגיש לי את דו"ח 2009. ההון העצמי של החברה הוא 497,058 ₪, שמורכב מ 100 ₪ הון מניות ויתרת עודפים המצטברת ליום המאזן, מיום הקמת החברה עד 31/12/2009 מסתכם ב-496,958 ₪.

ש. מה זה אומר?

ת. זה אומר שאם אנחנו.. זה דוחות שלא אני ערכתי. זה אומר שאם אתה לוקח את סך הנכסים של החברה, לקוחות חייבים, משיכות בעלים, מזומנים בבנק, הלוואות ומשיכות יתר, מקבלים עודף מאזנים. ז"א אם אתה רוצה לדעת איפה היתרה הזו, כל יתרת העודפים שהתקבלה עד לדצמבר 2009 ויותר מכך נמשכו על ידי הבעלים.

ש. האם אנחנו לומדים על רווחיות החברה מהנתון הזה?

ת. כן. כמה שנים החברה קיימת?

ש. מ-2001.

ת. אז כל העודפים המצטברים".

(21.5.14, ע' 31 ש' 31-32, ע' 32 ש' 1-13)

דו"ח כספי ליום 31.12.2009 מטעם רו"ח דאז (מר ____) מציין כך:

"לבקשתכם וכרואה חשבון של החברה הנני לציין כדלקמן:

1. השווי המאזני של החברה (הנכסים בניכוי התחייבויות ל 31.12.2009 על פי המאזן המבוקר לשנה זו הסתכם בסך 497,058 ₪ בזכות וכולל :

100 ₪ הון מניות.

496,958 ₪ יתרת מניות.

497,058 ₪ סה"כ.

2. כמו כן אציין לבקשתכם כי בין נכסי החברה קיים נכס יתרת חו"ז בעלים (_____) לשנה זו בסך 532,117 ₪ בחובה, המשקף משיכות בעלים מעל השכר שניתן לו. (נספח 1 לתצהיר האיש)

63. כשנשאלה האשה לעניין שווי החברה בשנת 2009, השיבה כי מדובר בחצי מיליון ₪ (ע' 22 ש' 14 - 15).

64. אשר על כן נפסק כדלקמן -
האשה הרימה את נטל ההוכחה הן לכך שהצדדים היו בגדר ידועים בציבור, והן לעניין חזקת השיתוף לרבות בעניין החברה.
ברם השיתוף הינו גם בחובות ולא רק בזכויות.

65. הצדדים יפנו, בהתאם להחלטה מיום 10.4.13, למומחה שמונה על מנת שישום את שווי החברה, זכויות והתחייבויות, ממועד הקמת החברה ועד למועד הפרידה.
הצדדים ישאו בשכר טרחת המומחה בחלקים שווים.
המומחה יגיש חוות דעתו בתיק בתוך 60 יום, עם העתק לב"כ הצדדים.

66. נוכח התוצאה, האיש ישלם לידי האשה הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 30,000 ₪.

67. המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

תואיל המזכירות להותיר את התיק פתוח, על מנת שתוגש בו חוות דעת המומחה.

ניתן לפרסום ללא שמות וללא פרטים מזהים של הצדדים.

ניתן היום, כ"ג כסלו תשע"ה, 15 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.

אילת גולן תבורי 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)